

AZ 1993-AS NYÁRI RÉGÉSZTÁBOR

(JÚNIUS 14-20.)

Ez év nyarán már második alkalommal rendeztük meg a tanév befejezése után komplex régéstudáborunkat, értékmegóvó, környezetrendezés célzattal. A kezdeményezés már a Múemlék Felügyelőség figyelmét is felkeltette, és érdeklődtek ténykedésünk részletei felől.

Még az elmúlt évben csak a képzőművészeti, rajztagozatos osztály vett részt a munkában, addig az idén már a többi évfolyamról is nagyon sok jelentkező volt. Természetesen szigorúan önkéntes alapon. A tábor ez évben az iskola mellett, a cserkészlet is szponzorálta. Márki Gyula részéről anyagi és természetbeni támogatást is kaptunk.

Tevékenységünket a község legjelentősebb és legrégebbi műemlék templomának környezetében fejtettük ki. A római katolikus, provinciális, barokk templom alapkövetételéről az írásos emlékek 1731-ben tesznek említést, de az épület nyilván a török időkben elpusztult középkori templom vastag alapjain épült újjá.

Ez évi munkánk szervesen kapcsolódott az elmúlt évihez. Míg tavaly főleg a templom és óvoda közötti térség méteres gazát és az évtizedek alatt felgyülemlett törmelékot, építési anyagot takarítottuk el, addig most az épületegyüttést övező járdát szabadítottuk ki a félméteres törmelék alól. Munkálkodásunk során került felszínre Pelczner Mihály teljesen eltemetett összetört sírköve, aki közel négy évtizedig volt Tárnok község plébá-

nosa. (A milleniumi időkötől 1934-ig.) Ennél hosszabb ideig csupán egyetlen plébános szolgált Tárnokon Oravesz Ignác 51 évig! (1792- 1843-ig.)

Ugyancsak darabokban került elő a föld alól Pelczner Alajosné, szül. Wágner Mária sírköve.

Mindkettőt összeraktuk és méltó helyen felállítottuk a hátsó kertben – minden felnőtt segítség nélkül!

A munkálatok során előkerült tárgyi emlékeket, töredékeket szándékunkban áll egy tárlóban kiállítani és bemutatni.

Munkánk jó kiindulási alap lehet egy majdani alapos régészeti feltárásnak.

A tábor zárásaként egynapos fürdésel egybekötött kiránduláson voltunk Százhalombattán, amit a Diákönkormányzat finanszírozott. A gyerekek lelkességéből ítélve – folytatás jövőre.

Széphalmi Attila tanár

BOTRÁNY NINCS, TANKÖNYV VAN!

Ez év tavaszán láttam egy műsort a televízióban, amely az 1993/94-es tanév legsúlyosabbnak tűnő és szinte megoldhatatlannak látszó problémájáról: az iskolák tankönyvellátásáról szolt.

Egyesek az évtized botrányát jósolták szeptemberre, a sok tisztázatlan kérdés eredményeként. Csak néhányat említenék ezekből: eljutnak-e időben az iskolákba azok a könyvek, amelyek kéziratai akkor még a nyomdában se voltak; milyen mértékű lesz az állami támogatás és mely könyvekre vonatkozik majd; fel tudják-e mérni időben és reálisan az igényeket, tehát lesz-e elég tankönyv; kik és hogyan oldják majd meg a tankönyvek kiosztását stb.

Valljuk be őszintén, bennünket szülőket, pedagógusokat leginkább az foglalkoztatott, hogy egyre szűkösebb anyagi helyzetünkben meg tudjuk-e fizetni majd a tankönyveket. Hisz a nagy bizonytalanságban egy dolog azért biztos volt, hogy az idén a tankönyvek ára többszöröse lesz a tavalyinál. (Pedig már tavaly sem volt olcsó.)

Ismét nekem jutott az a hálás feladat, hogy örömhírt közöljek a Tárnokhírben. Az évtized botránya elmaradt.

Augusztus 4-én a Nemzeti Tankönyvkiadótól megérkezett az első tankönyvszállítmány, s azóta is folyamatosan érkeznek a többi 7 kiadótól. Szeptember 16-án, ha az utolsó szállítmány is megérkezik az idén több, mint 500.000 Ft értékű tankönyv kerül kiosztásra a tárnoki gyerekek között.

Az összegnél már csak egy dolog nagyobb, az igazi örömhír, hogy a Polgármesteri Hivatal és az Önkormányzat jóvoltából most is ingyen kaphatták a tanulók a tankönyveket.

E köszönetre méltó gesztusért pedagógus-társaim és a magam nevében lelkiismeretes, színvonalas munkát ígérhetek cserébe.

A gyerektől pedig azt kérem, hogy becsüljék meg a könyveket.

Papp Józsefné tanító, (tankönyv-felelős)